

[P. K. Thomsen.]

nem ændringer i skatteskalaen og i fradragsreglerne i § 8 i skatteloven af 1922, hvorefter de skattefrie fradrag forhøjes for forsørgere med 200 kr., nemlig til 1 800, 1 600 og 1 400 kr. i henholdsvis hovedstaden, provinsbyerne og landkommunerne, og det halve for ikke-forsørgere, og aftrapningen af disse fradrag skal fremtidig ske for indkomster mellem 6 000 og 12 000 kr. i stedet for som nu mellem 5 000 og 10 000 kr.

Det samlede resultat af forslaget ændring af den personlige indkomstskat er anslået til at ville nedbringe statens indtægter med 122 mill. kr., nemlig som nævnt lettelse for de mindste indtægter på 112 mill. kr., for skatteydere med indtægter fra 12 000 til 20 000 kr. en samlet nedsættelse på 14 mill. kr. og for skatteydere med over 20 000 kr.s skattepligtig indtægt en merskat på 4 mill. kr. Hertil kommer så den bebudede 15 pct.s nedsættelse af den fælleskommunale udligningsskat, anslået til 30 mill. kr. fordelt med 20, 3 og 7 mill. kr. på de tre nævnte skatteyderkategorier. Statens nedgang i indtægter af disse skatter, sammenlignet med indeværende år, vil altså udgøre for 1949—50 152 mill. kr., men det er vor bestemte overbevisning, at vort finansstyre nu er inde i en så god skure og under en så fast og sikker plan, at denne indtægtsnedgang kan tages, uden at der går skår i landets almindelige økonomi eller i dets økonomiske saneringsplaner.

Den anden nyhed, jeg ønsker at omtale, er lovforslagets bestemmelser om en ændret beskatning af de kooperative virksomheder: brugsforeninger, indkøbsforeninger, samt tilige produktions- og salgsforeninger. Spørgsmålet om disse virksomheders beskatning har været debatteret længe og meget stærkt, såvel på rigsdagen som ved møder og i pressen, hvilke udslag af interesse synes mere at være båret af konkurrencehensyn end af saglig motivering for en rimelig løsning af sagen. Der har været nedsat såkaldt sagkyndige udvalg flere gange om spørgsmålet, og gode oplysninger er skaffet tilveje, men resultatet blev kun betænkninger med disse oplysninger og så en konstatering af uenighed om problemets løsning. Det til dato sidste udvalg om sagen var et rigsdagsudvalg med medlemmer fra de politiske partier, og det foreliggende forslag er et flertalsforslag, der er resultatet af en overenskomst mellem repræsentanter for venstre, radikale og socialdemokrater. Dette forslag, som finansministeren har accepteret, er vedtaget i det andet høje ting

med et par enkelte, lidet betydende, men praktiske ændringer.

Forslagets hovedbestemmelser går, som det er oplyst at den højtærede finansminister, ud på, at disse kooperative virksomheder skal beskattes, både de lukkede såvel som de åbne, og grundlaget for beskatningen skal være en fikseret indkomst af 4 eller 6 pct. af foreningens egenkapital, opgjort efter reglerne i de gældende statsskattelove. 4 pct. gælder for den del af kapitalen, der forholdsvis svarer til omsætningen med medlemmer, og 6 pct. for den del af kapitalen, der forholdsvis svarer til omsætningen med ikke-medlemmer. I den således fastsatte indkomst fradrages, inden skatten beregnes, en fjerdedel af den del af foreningens indtægt, som er anvendt til forøgelse af formuen, men dog aldrig mere end en fjerdedel af den ansatte indkomst. Af den således fundne skattepligtige indkomst svarer brugsforeninger i skat 25 pct., medens indkøbsforeninger, der udelukkende foretager indkøb af råstoffer, som medlemmerne benytter i deres drift, kun skal svare 10 pct. Samme procentsats vales af produktions- og salgforeninger, dog med den gammelkendte tilføjelse, at fortjeneste ved detailsalg fra butik, vogn eller på anden måde skal tillægges den skattepligtige indkomst, før skatten beregnes. Forslaget indeholder så en bestemmelse om, at denne skat ikke kan fradrages ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune. Skattens provenu er ikke opgjort i bemærkningerne til lovforslaget og kan vist ikke på forhånd beregnes, men det vil sikkert være en fordobling af den nuværende skat af disse virksomheder. I bemærkningerne er det anført, at det er en forudsætning, at disse bestemmelser er tænkt som en varig ordning for beskatningen af de kooperative virksomheder.

Hvad angår den øvrige del af det foreliggende lovforslag — aktieselskabsskatten, indkomstskatten for foreninger, stiftelser og korporationer og andre selvejende institutioner, de i afsnit II indeholdte bestemmelser om udskrivning af formueskat til staten og afsnit III's regler om forhøjelse på 10 pct. af indkomstskatten til staten af kooperative virksomheder, foreninger, stiftelser m. fl. og forhøjelse på 20 pct. af den overordentlige skat på aktieselskaber m. v. — er dette alt sammen uændret fra den lov, som behandlede her i sidste rigsdagssamling, og det samme gælder afsnit IV, der rummer uændrede administrations- og bemyndigelsesbestemmelser.